

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Горна Оряховица, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Станчев

при участието на секретаря Анита Ем. Личева
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Станчев Административно наказателно дело № 20234120200535 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В. П. Б. е останал недоволен и чрез защитника адв. Д. С. от АК – Велико Търново обжалва наказателно постановление № 23-0268-000908/31.08.2023 г., издадено от началника на сектор „Охранителна полиция“ в РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от дванадесет месеца за нарушение по чл. 174, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и административно наказание глоба в размер на 10 лв. за нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 във вр. с чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Поддържа, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а наказателното постановление е издадено при неправилно прилагане на материалния закон. Оспорва приетата от наказващия орган концентрация на алкохол в кръвта. Моли съда да отмени изцяло обжалваното наказателно постановление.

В хода на съдебните прения защитникът поддържа жалбата. Посочва, че в наказателното постановление не е посочено точното място на нарушението,

тъй като е вписано само името на улицата, но не е посочен номерът на имота, в участъка пред който е управляван автомобилът. По отношение на първото нарушение в постановлението били посочени две стойности на концентрацията на алкохол, без да е ясно на коя от тях се позовава наказващият орган, а назначената от съда експертиза дала заключение за трета, по-ниска стойност. Поддържа, че ако постановлението не бъде отменено, следвало да бъде изменено след съобразяване на посочената от заключението на назначената от съда експертиза по-ниска концентрация на алкохол. По отношение на второто нарушение следвало да бъде съобразен новият, по-благоприятен за дееца закон, в който не е предвидено задължение за носене на контролен талон, за неизпълнение на каквото е наказан жалбоподателят. Моли съда да отмени наказателното постановление, да присъди на жалбоподателя направените разноските по делото, а на защитника – адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗА.

НАЧАЛНИКЪТ НА СЕКТОР „ОХРАНИТЕЛНА ПОЛИЦИЯ“ в РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призован, не се явява, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 03.08.2023 г. около 5:42 часа сутринта жалбоподателят В. П. Б. управлявал лек автомобил *** с рег. № *** по ул. „Д.“ в гр. С.. На посочената улица управлението от Б. автомобил бил спрян за проверка от свидетелите С. К. и С. С. – служители на РУ – Горна Оряховица, Участък С., които изпълнявали задълженията си като органи за контрол на движението. Полицейските служители изпробвали водача за употреба на алкохол с техническо средство „Дрегер Алкотест 7510“ с фабр. № ARPM-0743, което отчело концентрация на алкохол в издишания въздух от 0,95 промила. Пред полицейските служители жалбоподателят оспорил това показание и заявил, че желае да даде кръвна проба за изследване.

В изпълнение на предписанието за медицинско изследване за

установяване употребата на алкохол, дадено с връчения му талон, жалбоподателят се явил във ФСМП – С., където бил прегледан и от него била взета кръвна проба за изследване. Взетата кръвна проба била изследвана чрез газхроматографски метод от вещо лице химик от БНТЛ при ОД на МВР – Велико Търново. При това изследване в пробата била установена концентрация на етилов алкохол от 0,87 промила.

Междувременно свидетелят С. К. – младши автоконтрольор в РУ – Горна Оряховица, Участък С., съставил и връчил на жалбоподателя в негово присъствие акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 734997/03.08.2023 г. за това, че управлява описания по-горе автомобил след употреба на алкохол и за това, че не носи контролен талон към свидетелството си управление, с което нарушава съответно разпоредбите на чл. 5, ал. 3, т. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

На 31.08.2023 г., след като разгледал преписката, образувана по съставения от свидетеля С. К. акт за установяване на административно нарушение, началникът на сектор „Охранителна полиция“ в РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново издал обжалваното наказателно постановление, с което наложил на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от дванадесет месеца на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от същия закон и административно наказание глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от същия закон.

Препис от наказателното постановление бил връчен на жалбоподателя на 07.09.2023 г. На 21.09.2023 г. подадената от защитника адв. Д. С. жалба против постановлението била заведена в РУ – Горна Оряховица.

Съхраняваната в БНТЛ при ОД на МВР – Велико Търново кръвна проба, взета от жалбоподателя при посочените по-горе обстоятелства, е предоставена за изследване на вещото лице по назначената от съда съдебна химическа експертиза. Според заключението на тази експертиза, изготвено от химик при Лабораторията за изследване на етилов алкохол в Отделението по съдебна медицина при МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД, при изследването чрез газхроматографски метод на кръвната проба е установена концентрация на

етиллов алкохол от 0,71 промила.

Изложената по-горе фактическа обстановка съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност показанията на свидетелите С. Р. С. и С. Т. К., приетите писмени доказателства, описани подробно в протоколите за проведените съдебни заседания, и заключението на назначената от съда химическа експертиза.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена по предвидения в закона ред пред компетентен съд в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от името на лице, което има право да обжалва наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Актът за установяване на административното нарушение е съставен от компетентен орган (т. 1.3.2 от заповедта на л. 20 – 21) и е предявен на нарушителя. На жалбоподателя е била осигурена възможност да изложи възраженията си при предявяването на акта и в законния срок след предявяването. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган (т. 3.9 от цитираната заповед на л. 20 – 21 и заповедта за преназначаване на л. 27) преди изтичането на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН и съдържа предвидените в разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН реквизити.

Неоснователно е оплакването за неточно посочване на мястото на нарушенията. Противно на поддържаното от защитника, в процесния случай с посочването на името на улицата в град С., на която е бил спрян за проверка управляваният от жалбоподателя автомобил, е изпълнено процесуалното изискване за посочване на мястото на нарушенията.

При проверката на материалната законосъобразност на наказателното постановление съдът взе предвид следното:

В процесния случай жалбоподателят е изпълнил точно предписанието за медицинско изследване във връчения му талон, поради което и по аргумент за противното от разпоредбата на чл. 7, ал. 10 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. концентрацията на алкохол в кръвта му следва да бъде определена въз основа на резултата от изследването на взетата кръвна проба. Цитираният в

наказателното постановление резултат от изпробването с техническото средство не следва да бъде отчитан при определянето на правната квалификация на деянието.

Взетата от жалбоподателя кръвна проба е изследвана с един и същ метод (газхроматографски) от вещи лица с еднаква квалификация (магистри по химия) в две отделни лаборатории с еднакво ниво на компетентност, признато съответно с разпоредбите на чл. 19, ал. 1, т. 1, б. „в“ и чл. 19, т. 2 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. Според заключението на експертизата, изготвено от вещото лице от БНТЛ при ОДМВР – Велико Търново, концентрацията на етилов алкохол във взетата от жалбоподателя кръвна проба е 0,87 промила, а според заключението на вещото лице от Лабораторията за изследване на етилов алкохол при МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД посочената концентрация е 0,71 промила. Разликата между двете стойности не е драстична и не дава основание за съмнения относно правилността на заключенията, които да налагат назначаването на повторна (трета) експертиза.

При съвкупната преценка на двете заключения следва да се приеме, че не се установява по несъмнен начин жалбоподателят да е управлявал автомобила с концентрация на алкохол в кръвта си в границите от 0,8 до 1,2 промила. От друга страна обаче, съвкупната преценка на заключенията позволява да се изведе несъмнен извод за концентрация в границите от 0,5 до 0,8 промила.

При това положение са налице предпоставките по чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗДвП съдът да измени обжалваното наказателно постановление в частта относно наложеното наказание за нарушаване на забраната по чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 1 от ЗДвП. Към описаното в наказателното постановление управление на моторно превозно средство след употреба на алкохол, квалифицирано от наказващия орган като нарушение по 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, съдът следва да приложи закона за по-леко наказуемото нарушение по чл. 174, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и да намали размера на наложеното административно наказание глоба от 1000 лв. на 500 лв. и срока на наложеното административно наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство от 12 месеца на 6 месеца.

В частта относно наложеното на жалбоподателя административно

наказание глоба в размер на 10 лв. за неносене на контролен талон към свидетелството за управление наказателното постановление е незаконосъобразно. Наказващият орган не е съобразил измененията в чл. 101, ал. 1, т. 1 от ЗДВП (изразяващо се в заличаване на думите „и контролния талон към него“) и в чл. 183, ал. 1, т. 1 от същия закон (изразяващо се в заличаване на думите „контролен талон“), извършени съответно с § 43, т. 2 и 5 от ПЗР на ЗИДНК, обн. ДВ, бр. 67 от 2023 г, в сила от 08.08.2023 г. По този начин с обжалваното постановление, издадено на 31.08.2023 г., е наложил на жалбоподателя наказание за деянието неносене на контролен талон към СУМПС при управление на МПС, което не е било административно нарушение по действащото към датата на издаване на наказателното постановление материално право. Ето защо в тази част наказателното постановление следва да бъде изменено като незаконосъобразно поради неправилно прилагане на материалния закон.

При този изход на делото и на основание чл. 63д от ЗАНН жалбоподателят има право на възстановяване на част от разноските за водене на делото. По делото са представени доказателства (л. 97, л. 98 и л. 110) за направени от жалбоподателя разноски за назначената от съда експертиза в общ размер от 140,61 лв. Назначената експертиза е от значение само за произнасянето на съда в частта относно наложеното наказание за управление на МПС със съответната концентрация на алкохол в кръвта. Съразмерно на уважената част от жалбата относно това нарушение жалбоподателят има право на половината от разноските за експертиза, или на 70,31 лв. от общо платените 140,61 лв.

С оглед изхода на делото и представените доказателства за оказана безплатна правна помощ (л. 108) и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАДв. във вр. с чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН съдът следва да уважи искането да бъде присъдено адвокатско възнаграждение на защитника, оказал безплатна правна помощ на жалбоподателя. Предвид фактическата и правна сложност на делото пълният размер на следващото се адвокатско възнаграждение следва да бъде определен на 400 лв., а съразмерно на уважената част от жалбата – изменение на постановлението в една част и пълна отмяна в друга – на защитника следва да бъдат присъдени три четвърти от този пълен размер, или сумата 300 лв.

По аргумент от § 1, т. 6 от ДР на АПК за дължимите на жалбоподателя

и на защитника суми следва да бъде осъдена Областната дирекция на МВР – гр. Велико Търново, която е юридическото лице, в структурата на което е административният орган, издал обжалваното наказателно постановление.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-0268-000908/31.08.2023 г., издадено от началника на сектор „Охранителна полиция“ в РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, **В ЧАСТТА**, с която на **В. П. Б.**, ЕГН *****, с постоянен адрес ***, с друг известен адрес ***, **с адрес за призовки и съобщения: *** – адв. Д. С. от ВТАК**, е наложено административно наказание глоба в размер и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за нарушение по чл. 174, ал. 1, т. 2 във с чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** деянието в нарушение по **чл. 174, ал. 1, т. 1 във с чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП** и **НАМАЛЯВА** размера на глобата от 1000 лв. (хиляда лева) на **500 лв. (петстотин лева)** и срока на лишаването от право да управлява моторно превозно средство от 12 (дванадесет) месеца на **6 (шест) месеца**.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0268-000908/31.08.2023 г., издадено от началника на сектор „Охранителна полиция“ в РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, **В ЧАСТТА**, с която на **В. П. Б.**, ЕГН *****, е наложено административно наказание глоба в размер на **10 лв. (десет лева)** за нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 във с чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, код по БУЛСТАТ 129009767, с адрес на управление гр. Велико Търново, ул. „Бачо Киро“ № 7, **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. П. Б.**, ЕГН *****, с постоянен адрес ***, с друг известен адрес ***, **с адрес за призовки и съобщения: *** – адв. Д. С. от ВТАК**, сумата **70,31 лв. (седемдесет лева и тридесет и една стотинки)**, представляващи съразмерна част от направените по делото разноси за съдебна химическа експертиза.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, код по БУЛСТАТ

129009767, с адрес на управление гр. Велико Търново, ул. „Бачо Киро“ № 7,
ДА ЗАПЛАТИ на АДВОКАТ **Д. Т. С. от ВТАК**, ЕГН *****,
БУЛСТАТ ***, личен номер ***, с адрес на кантората ***, сумата **300,00 лв.**
(триста лева), представляващи съразмерна част от адвокатското
възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА за представителство и защита на
жалбоподателя в производството пред районния съд.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен
съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е
изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____